

Узук тақиш суннатми?

05:00 / 18.01.2017 47940

كولموءامعزىلإهل سر لسرى ملسو وهىلعلللىل صىل صى بنللا ناك
الهنإ: هل لى قىف، مورلا كل مآباتك لسرى نأاموى دارأف، كاذنآ ملالعل
، تقولا كل ذنم متاخلا دختاف، امتاخ هىلعل ناك اذاإلإ باتكلا لبقى
نأ ملسو وهىلعلللىل صىل صى بنللا دارأامل: لاق هنع هلىل صىل صى بنللا نأ ن
نوكى نأال، اباتك نؤزقى ال مهنإ: هل لى قىف، مورلا لىل لبكئى
، ودى يفوضاىب لىل رطنا نأكف، ءصف نم امتاخ دختاف، أموتحم
(هلىل قىفتم)

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ўша давр подшоҳ ва қабила бошлиқларига элчилар юборар эдилар. Бир кун Рум подшоҳига мактуб юбормоқчи бўлдилар. Шунда у зотга: “Рум подшоҳи фақатгина муҳр босилган мактубларни қабул қилади”, дейилди. Шу ондан бошлаб у зот узук тақишни бошладилар.

Бу ҳақида Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: Румга мактуб ёзмақчи бўлгандилар, у зотга: “Улар фақат муҳр босилган мактубларнигина ўқийдилар”, дейилинди. Шунда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кумуш узук тақа бошладилар. Мен ҳозир ҳам Расулulloҳ қўлларида ўша узукнинг ялтирашини кўриб тургандекман ва унга Муҳаммад расулulloҳ деган сўзларни нақшини туширган эдилар” (Муттафақун алайҳ).

ملسو وهىلعلللىل صىل صى بنللا دارأامل، ءصف نم امتاخ دختاف
لؤسرؤمؤم هىل قىف شقنو، هفك لىللىل صىل صى بنللا دارأامل، ءصف نم امتاخ دختاف
اللاقو، وبىل مراهؤدختا دقؤمهآراملف، هلمؤم سانللا دختاف، هلىل
، ءصف لىل مىت اوخ سانللا دختاف، ءصف نم امتاخ دختاف، ءصف نم امتاخ دختاف
ؤبأ ملسو وهىلعلللىل صىل صى بنللا دارأامل، ءصف نم امتاخ دختاف، ءصف نم امتاخ دختاف
قىفتم) "سىرأرئب يف نامؤم نم عوقو ىتحن، نامؤم مؤم، رمؤم مؤم، ركب
(هلىل قىفتم)

Ибн Умар розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тиллодан узук тақиб, унинг кўзини қўлларининг кафти тарафига қилиб олдилар. Унга Муҳаммад Расулulloҳ лафзларини нақшини солдирдилар. Одамлар

ҳам у зот каби тиллодан узук тақишни бошладилар. Расулulloҳ одамларни тиллодан узук таққанларини кўргач ўз узукларини ечиб қўйдиларда, буни энди тақмайман, дедилар. Кейинроқ кумушдан узук тақа бошладилар. Одамлар ҳам кумуш узук тақа бошладилар". Ибн Умар розияллоҳу анҳу айтади: "Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўнг у узукни Абу Бакр, сўнгра Умар, сўнг Усмон розияллоҳу анҳулар Арийс қудуғига тушиб кетгунича тақдилар" (Муттафақун алайҳ).

Ўша замонларда одатга биноан муҳрлар узукка жойлаштирилган. Шунинг учун уламолар: "Султон, қози ва улар сингари муҳр босишга эҳтиёжи тушадиган кишиларга узук тақиш суннатдир", деганлар. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳам муҳр босишга эҳтиёжлари тушганлиги учун узук таққанлар. Ким масъул шахс бўлиб узукка эҳтиёжи тушса ва узук тақса, у Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг суннатларига эргашган бўлади, дейилган.

Юқоридагилардан бошқаларни узук тақмасликлари афзал. Лекин тақишлари жоиз. (Ал-Мавсуатул фикҳия. Ж.11. – Б. 24).

Узук қайси қўлга тақилади?

هَذَا عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ: «لَا يَأْكُلُ الْوَسْوَءُ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَلَا يَأْكُلُ الْوَسْوَءُ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ، وَلَا يَأْكُلُ الْوَسْوَءُ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ» (مسلم، صحيحه، 1/239)

Анас ибн Молик розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

"Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: Ўнг қўлларига кумушдан узук тақдилар. Узукларининг ҳабаший кўзи бор эди. У зот узук кўзини кафтлари томонга қаратиб олар эдилар" (Муслим ривояти).

مَتَخْتِي مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلْصِقُ يَبْنُلَا نَاكَ: رَفَعَج نَب هَلَلَا دَبَع لاقو (حيص) ه ن ي م ي ف

Абдуллоҳ ибн Жаъфар розияллоҳу анҳу айтди:

"Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўнг қўлларига узук тақар эдилар" (Термизий ривояти).

Таҳқиқ гап:

Ўнг ва чап қўлнинг иккисига ҳам узук тақиш жоиз.

باب اطخ ل ن ب رمعو ، ق يدصل ل رك ب اب ا ن او " : هل ل ا هم حر ي قه ي ب ل ل ا ق و
"مهراسي ي ف نوم تخ تي اون اك ، ان ي س ح و ان س ح و ، ب ل ا ط ي ب ا ن ب ي ل ع و
(373 ب ا د ا ل ا)

Байҳақий роҳматуллоҳи алайҳ:

"Абу Бакр сиддиқ, Умар ибн Хаттоб, Али ибн Абу Толиб, Ҳасан ва Ҳусайн розияллоҳу анҳумлар чап қўлларига узук тақар эдилар", деди.

Узук қайси бармоққа тақилади?

م ل س و ه ي ل ع ل ل ا ي ل ص ي ب ن ل ا ع ن ص : ل ا ق ه ع ل ل ا ي ص ر س ن ا ن ع
ه ي ل ع ن ش ق ن ي ا ل ف ، ا ش ق ن ه ي ف ا ن ش ق ن و ، ا م ت ا خ ا ن د ح ت ا ا ن ا : ل ا ق ، ا م ت ا خ
م ل س م و ي ر ا خ ب ل ل ا ه ج ر ا) " و ر ص ن خ ي ف ه ق ي ر ب ي ر ا ل ي ن ا ف : ل ا ق ا د ح ا
(ي ر ا خ ب ل ل ا ط ف ل ل ا و)

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

"Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам узук ясаттирдилар. Биз ҳам узук тақишни бошладик, унга нақш солдирдик. У зот "Ҳеч ким узугига "Муҳаммад Расулуллоҳ" деб нақш солдирмасин", дедилар. Мен у зотнинг жимжилоқ бармоқларида узукни ялтирашини кўриб тургандекман" (Бухорий ва Муслим ривояти).

ه ل ل ا ي ل ص ي ب ن ل ا م ت ا خ ن ا ك : ل ا ق ا ض ي ا س ن ا ث ي د ح ن م م ل س م د ن ع و
ي ر س ي ل ل ا و د ي ن م ر ص ن خ ل ل ا ي ل ا ر ا ش ا و ، و د ه ي ف م ل س و ه ي ل ع

Анас розияллоҳу анҳу:

"Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг узуклари мана бунда эди деб, чап қўлининг жимжилоғига ишора қилди".

Имом Нававий:

"Муслмон эркаклар жимжилоғига узук тақишлари суннатлигига ижмоъ қилганлар, аёллар эса барча бармоқларига узук тақсалар бўлади", деди.

Жимжилоқ ва ундан олдинги бармоққа узук тақиш жоиздир.

Узук тақиш қайтарилган бармоқ

ي ن ا ه ن : ل و ق ي ه ن ع ه ل ل ا ي ص ر ا ي ل ع ت ع م س : ل ا ق ي س و م ي ب ا ن ب ا ن ع
ن ا و ، ا ر م خ ل ل ا ه ر ث ي م ل ا و ، ي ي س ق ل ا ن ع م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ي ل ص ه ل ل ا ل و س ر
ه ج ر ا) " ي ط س و ل ا و ه ب ا ب س ل ل ا ي ل ا ر ا ش ا و ، و د ه ي ف و د ه ي ف ي م ت ا خ س ب ل ا
(ح ي ح ص ن س ح ث ي د ح : ل ا ق و ي د م ر ت ل ل ا)

Ибн Абу Мусо розияллоху анхудан ривоят қилинади:

"Мен Али розияллоху анхунинг:

"Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам мени ипак аралашган каноп кийимдан ва қизил чойшабдан ҳамда кўрсаткич ва ўрта бармоқларига ишора қилиб бу ва бунга узук тақишимдан қайтардилар", деяётганини эшитдим" (Термизий ривояти).

مَلَسَ وَهَيْلَ لِي لَصْرَةَ لِي لَوَسْرَ يَنْهَانَ يَلَعَلَّاقَ لَاقَ عَدْرُبَ يَبْأَنْعَ وَ
يَتَلَّاقَ وَيَطْسُوقُ لِي لَأْمُ وَأَفَ لَاقَ، وَوَدَّهَ وَيَغْبُصُ إِفَ مَّتَخَّتَأْنَا مَلَسَ وَ
(مَلَسَ مَجْرَحًا) "اهيَلت"

Абу Бурайда розияллоху анхудан ривоят қилинади:

"Алий: "Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам мени бу ва бу бармоғимга узук тақишимдан қайтардилар", деди ҳамда ўрта ва унинг ёнидаги бармоққа (кўрсаткич) ишора қилди".

(Муслим ривояти).

Аёлларни оёқ-қўлларидан хоҳлаганларига узук тақишлари мумкин.

Қайси нарсадан ясалган узукларни тақса бўлади?

مَلَسَ وَهَيْلَ لِي لَصْرَةَ لِي لَوَسْرَ يَنْهَانَ يَلَعَلَّاقَ لَاقَ عَدْرُبَ يَبْأَنْعَ وَ
لَوَسْرَ دَمَّخُمَ هَيْفَ شَقْنَوَ، هَفَكَ يَلِي أُمُّ هَصْفَ لَعَجَّ وَبَهْدَنْ مَأْتَاخَ دَخَّتَا
الَاقَ وَبَ يَمَرَا هَوْدَخَّتَا دَقُّ مَهَّارَ أَمَلَفَ، هَلْ شَمُّ سَأَنَ لَاقَ دَخَّتَا فَ، هَلَّ لِي
، هَصْفَ لَاقَ مَيَاتَاوَا سَأَنَ لَاقَ دَخَّتَا فَ، هَصْفَ نَمَأْتَاخَ دَخَّتَا مَثَ، أَدَبًا هُسَبَلًا
وَبَأْمَلَسَ وَهَيْلَ لِي لَصْرَةَ لِي لَوَسْرَ يَبْأَنْعَ لَاقَ دَخَّتَا لَاقَ سَبَلَفَ: رَمَعُ نَبْالَاقَ
قَفْتَمَ) "سَيَرَأُرِي بِي فَنَأْمُتُّعُ نَمَعَقَ وَوَيَحُّ نَأْمُتُّعُ مَثَ، رَمَعُ مَثَ، رَمَعُ مَثَ
(هَيْلَ)

Ибн Умар розияллоху анхудан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам тиллодан узук тақиб, унинг кўзини қўлларининг кафти тарафига қилиб олдилар. Унга Муҳаммад Расулуллоҳ лафзларини нақшини солдирдилар. Одамлар ҳам у зот каби тиллодан узук тақишни бошладилар. Расулуллоҳ одамларни тиллодан узук таққанларини кўргач ўз узукларини ечиб қўйдиларда, буни энди тақмайман, дедилар. кейинроқ кумушдан узук тақа бошладилар. Одамлар ҳам кумуш узук тақа бошладилар". Ибн Умар розияллоху анху айтдилар: **"Набий соллаллоху алайҳи васалламдан сўнг у узукни Абу Бакр, сўнгра Умар, сўнг Усмон розияллоху анхумлар Арийс қудуғига тушиб кетгунича тақдилар".** (Муттафақун алайҳ).

Аҳмад ибн Ҳанбалдан узук тақишликда суннат нима? деб сўралганда, у зот: "Қавмининг узуклари фақат кумушдан бўлар эди", деди (Ал-Масуатул фикҳия. Ж.11. – Б. 25).

Узук дейилганда асосан унинг халқаси назарда тутилади. Шунга кўра халқаси кумушдан бўлиб, кўзи қимматбаҳо тошлардан ясалган узукни тақиш жоиздир.

Тақиш ман қилинган узуклар

Эркаклар тилло узук тақишдан қайтарилганлар.

مَتَاخَ نَعْنَعْنَهُنَّ: مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلِصَّ بِبَنِي نَعْنَعْنَهُنَّ، وَرِيْرَهُ بِيَابَ نَعْنَعْنَهُنَّ
مَلَسُوهُ يَرَاخُ بِلَا هَجْرًا. ب. ه. ل. ل.

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тилло узук тақишдан қайтардилар".

(Бухорий ва Муслим ривояти).

مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلِصَّ بِبَنِي نَعْنَعْنَهُنَّ: لَقَدْ رَأَيْتُ نَعْنَعْنَهُنَّ يَلِصُّ بِبَنِي نَعْنَعْنَهُنَّ
مَلَسُوهُ يَرَاخُ بِلَا هَجْرًا. ب. ه. ل. ل.

Али розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўнг қўлига тиллони, чап қўлига ипакни олдилар. Сўнгра иккаласи билан икки қўлини юқорига кўтариб, "Булар умматининг эркакларига ҳаромдир", дедилар".

(Аҳмад ва Насоий ривояти).

مَلَسُوهُ لَعَلَّ يَلِصَّ بِبَنِي نَعْنَعْنَهُنَّ: لَقَدْ رَأَيْتُ نَعْنَعْنَهُنَّ يَلِصُّ بِبَنِي نَعْنَعْنَهُنَّ
مَلَسُوهُ يَرَاخُ بِلَا هَجْرًا. ب. ه. ل. ل.

Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

"Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир кишининг тилло узук таққанини кўриб, унинг қўлидан ечиб олиб, ташлаб юбордилар ва "Сизлардан бирингиз ўтнинг чўғини қасд қилиб қўлига оладия?!",

هَوَيْلَ لَعَلَّ لَيْلَ صَيِّبِنَا نَأْيُ دَحْنِ عَيْبِ أَنْ عَيْبِ شَرْبِ وَرَمَعْنِ عَو
دَحْنِ أَوْ هُوَ أَقُولُ أَفْ هُوَ عَضْرَعُ أَفْ بَهْ ذَنْ مِ أَمْتِ أَخْبِ أَخْبِ صَ أَعْ بَ عَيْلَ عَ يَأْرُ مَلَسَ وَ
دَحْنِ أَفْ هُوَ أَقُولُ أَفْ "رَأْنِ لَيْلَ هُوَ أَفْ لِحِ أَدَهْ رَشِ أَدَهْ " : لَأَقِفْ دِي دَحْنِ مِ أَمْتِ أَخ
(نَسَحِ دَنْ سَبِ دَمَحِ أَعْ حِ أْ)

Амр ибн Шуайб отасидан, у бобосидан ривоят қилади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам саҳобаларидан баъзисини қўлида тилло узук кўриб қолиб ундан юз ўгирдилар. Саҳобий уни ташлаб юбориб, темирдан узук тақиб олди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Буниси ёмонроқ, бу дўзах аҳлининг зийнатидир”, дедилар. саҳобий уни ҳам ташлаб юборди. Кейин кумушдан узук таққанида Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам индамадилар”.

(Аҳмад ривояти).

هَوَيْلَ رَطْنِ فَبَهْ ذَنْ مِ أَمْتِ أَخْبِ سَبَلِ هُوَ أَنْ يَصْ أَعْ لَ أَنْ بَ وَرَمَعْنِ نَبِ لَ لَ دَبْعَ نَ عَو
أَمْتِ أَخْبِ سَبَلِ مُمْ هُوَ حَرْطِ هُوَ رَكَ هُوَ أَنْ كَمَلَسَ وَ هُوَ يَلِ عَ لَ L
قَرَوْنِ مِ أَمْتِ أَخْبِ سَبَلِ مُمْ هُوَ حَرْطِ هُوَ تَبْحُ أَوْ تَبْحُ أَدَهْ " : لَأَقِفْ دِي دَحْنِ مِ
(دَمَحِ أَعْ حِ أْ)

Абдуллоҳ ибн Амр ибн Ос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“У киши тилло узук тақиб олган эди. уни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам кўриб қолиб, ёқтирмагандай бўлувдилар, у уни ташлаб юборди. Сўнгра темир узук тақиб олди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам “Бу хабис, хабисроқ (жирканч, ифлосроқ)дир”, дедилар. У уни ташлаб юборди. Сўнгра кумуш узук тақиб олди. У зот индамадилар”.

(Аҳмад ривояти).

بَهْ ذَلْ أَوْ رَفْ صَ لَ أَوْ دِي دَحْنِ لَ أَوْ رَحْ لَ أِبْ مُتَّ حَّتْ لَ لَ مُرَحْ وَ

"Тош, темир, сариқ мис, бронза, тиллодан узук тақиш ҳаром саналади".

(Баҳрур роиқ).

نَأْيُ عَيْلَ عَ صَنْ أَدَهْ وَ هُوَ صَفْ لَ أِبْ أَلِ مُتَّ حَّتْ يَ أَلِ وَ رِي عَ صَ لَ عَ مَ أَعْ لَ يَ فَو
مُ أَعْ رَفْ صَ لَ أَوْ دِي دَحْنِ لَ أَوْ رَحْ لَ أِبْ مُتَّ حَّتْ لَ

Жомиъус сағирда келтирилади:

“Фақатгина кумуш узук тақилади. Бу эса тош, темир, сариқ мис, бронза узукларни тақиш ҳаромлиги борасида ҳужжатдир”.

(Иноя шарҳул Ҳидоя).

ل داعى ام وهو . لاقثم ن ع م تاخ لجرلا دىزى ال : ة يف نحل ل لاق
ام ارج 4،25

Ҳанафий мазҳибида, киши узугини бир мисқолдан зиёда қилмаслиги лозим.
Бир мисқол 4. 25 грамга тўғри келади.

سِبَّ النَّاسِ إِذْ لَمْ يَكُن لَّهُمْ جُرْمٌ عَلَيْهِمْ يَوْمَ تَكُونُ الْكُفُورُ
كَيْلَعِ يَوْمِ يُنْفَخُ الْأَشْجَارُ وَأَبْجَادُهَا تُرَدُّ إِلَى الْغُرُوحِ
يَوْمَ لَا يُفْعَلُ فِيهَا شَيْءٌ وَلَا يَسْمَعُونَ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَجْلًا
يَوْمَ يُرْمَى الَّذِينَ لَا حِسَّ لَهُمْ مِنَ آلِ الْفِرْعَوْنَ نَارًا
يَوْمَ لَأَسْهَبُونَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِذْ كُنَّا سَمْعًا
يَوْمَ يُرْمَى الَّذِينَ لَا حِسَّ لَهُمْ مِنَ آلِ الْفِرْعَوْنَ نَارًا
يَوْمَ لَأَسْهَبُونَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِذْ كُنَّا سَمْعًا

Уларнинг бу борадаги ҳужжатлари Бурайда розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадис бўлиб, бир киши Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳузурлаиға келди. Уни қўлида темирдан бўлган узук бор эди. Шунда у зот:

“Темир узук таққан бир киши Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурига келди. Шунда у зот: “Негадир сенда дўзах аҳлининг зийнатини кўряпман-а”, дедилар. бас у тақишни тарк қилди. Кейинроқ сариқ мисдан узук тақиб келди. Шунда у зот “Негадир сендан бутнинг ҳидини сезаяпман-а”, дедилар. Бас у тақишни тарк қилди. Ҳалиги киши: “Нимадан узук тақсам бўлади?”, деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Кумушдан, вазнини бир мисқолга етказмагин”, дедилар” (Термизий, Абу Довуд, Насоий ривояти).

Аёллар тақиши ман этилган узук

Ҳанафий мазҳабиға биноан, аёл кишилар тилло, кумушдан бошқа металллардан ясалган узукларни тақишлари ҳаром саналади.

ل ع م ارج وهف ة بشل او رفصل او صاصرل او دىحل اب م تخت ل ا م ا ف
ه ل ل ل ل و س ر ن ا ي و ر ا م ه ي ف ل ص ا ل ا و ا ع ي م ج ل ا ج ر ل ل ا و ا س ن ل ل
م ا ن ص ا ل ا ح ي ر ك ن م د ج ا ي ل ا م : ل ا ق ف ، ر ف ص م ت ا خ ل ج ر ل ع ل ع ا ر ؛ م ا ل س ل ل
ل ا م : ل ا ق ف ، د ي د ح ن م ا م ت ا خ ل ج ر ل ع ل م ا ل س ل ل ه ل ل ل ل و س ر ل ا ر و
ر ا ن ل ل ل ه ا ة ل ح ك ل ع ل ا ر

Темир, қўрғошин, бронза, сариқ мисдан бўлган узук аёлларга ҳам эркакларга ҳам бирдай ҳаром ҳисобланади. Бу борадаги далил, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан ривоят қилинган қуйидаги ҳадисдир: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам сариқ мисдан узук таққан

кишини кўриб:

“Менга нима бўлдики, сенда бутни ҳидини топаяпман” дедилар.

Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир кишини темирдан узук

таққанини кўриб:

“Менга нима бўлдики, сенда дўзах аҳлини зийнати кўраяпман”

дедилар”.

Икки қўлга узук тақиш

كَلِّذِكُو، دِحَاو مَتَاخ نَم رَثْكَأَب مَتَخْتَلَا زَاوَج مَلْعَلَا لَهْ أَمَالِك نَم رَهْطَالَا
الْوَهَاب مَكَلِّذِي فِ نَوَكِي الْ نَكَلُو، نِيْدِيْلَا اتَلِك فِ مَتَخْتَلَا زَاوَج
مَرَح الْإِيْخ الْوَأَفَارِسْ!

Аҳли илмлар каломига биноан бир узукдан кўпроқ узук тақиш жоиздир.

Шунингдек, икки қўлга узук тақиш ҳам. Лекин, ўшанда фахрланиш, исроф

ва ғурурланиш бўлмалиги лозим. Агар бўлса, ҳаром бўлади.

Узук билан ҳожатхонага кириш

هَلَلَا رَكَدْ هِي فِ نَاك إِذَا مَيَسَّ الْ، مَرْتَحَم طِفْلَبْ أَشْوَق نَم مَتَاخَلَا نَاك إِذَا
نَاك: لَأَقْسَنَ نَأْنَع، مَامَحَلَا وَأَهْلَاخَلَا لَوْخَد لَبَقْ هَعْلَخ بَحِيْف، يَلَاعَت
هَجْرًا) «هَمَتَاخَ عَزَن، أَلْخَلَا لَخَد إِذَا مَّسَّ وَهَيْلَع هَلَلَا يَلَصَّ هَلَلَا لَوْسَر
(يَدْمَرْتَلَا)

Агар узукка эҳтиромли сўзлар ёзилган бўлса, жумладан, унда Аллоҳ

таолонинг зикри бўлса, ҳожатхона ёки ҳаммомга киришдан илгари уни

ечиш лозим бўлади.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳожатхонага кирсалар узукларини ечиб қўяр эдилар”.

(Термизий ривояти).

Узукка нақш солиш

Уламоларимиз узукка нақш солишга ижозат берганлар.

1. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам узукларига “لوسر دمحم”
هَلَلَا”;

2. Абу Бакр розияллоҳу анҳу “هَلَلَا رِدَاقَلَا مَعْن” (Қандай ҳам улуғ, ҳар бир
ишга қодир бўлган Аллоҳ)”;

3. Умар розияллоҳу анҳу “ اطع او تومل اب ى فك (Ўлим насиҳатгўйликка кифоя қилади)”;
4. Усмон розияллоҳу анҳу “ نمدن تل وا نربص تل (Қаттиқ сабр қиласизлар ёки қаттиқ надоматга қоласизлар)”;
5. Али розияллоҳу анҳу “ هل لك لم لا (Мулк Аллоҳникидир)”;
6. Абу Ҳанифа раҳматуллоҳи алайҳ “ تكساف ال او ريخ ل ل ق (Яхшилиқни гапиргин, йўқса жим тур)”;
7. Абу Юсуф раҳматуллоҳи алайҳ “ مدن دق هه ارب لم مع ن م (Ким ўз фикрига суяниб қолса, надомат қилади)”;
8. Имом Муҳаммад раҳматуллоҳи алайҳ “ رفظ ربص ن م (Ким сабр қилса, зафар қучади)” лафзларини ёздирганлар.

Жонли ҳайвонлар нақши туширилган ёки кофирларнинг шиорлари битилган узук тақиш

،ةمرح م ناويحلل و ا ناسن ا ل ا ي ن ب ن م حاورا ل ا ت او د روص ن ا ك ش ال
 ل ا ل ة كئال م ل ل و خ د ع ن م ت روص ل ا ن ا ل و ، ن ي روص م ل ل د ي د ش ل ل د ي ع و ل ل
 ، ن ع ه ل ل ل ي ض ر ة خ ل ط ي ب ا ث ي د ح ي ف ف ، ر ي و ا ص ت ا ه ي ف ي ت ل ا ت و ي ب ل ا
 ه ي ف ا ت ي ب ة كئال م ل ل ا ل خ د ت ال " : ل ا ق م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ل ل ص ي ب ن ل ا ن ا
 (م ل س م و ي ر ا خ ب ل ل ه ج ر ا) ة ر و ص

Мусаввирлар борасида қаттиқ ваъийд борлигига биноан шаксиз инсон ва ҳайвонлардан иборат жонли нарсаларнинг суратини чизиш ҳаромдир. Чунки, сурат фаришталарни тасвири уйга киришдан тўсади.

Абу Талҳа розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Фаришталар сурат бор уйга кирмайди” дедилар”.

(Бухорий ва Муслим ривояти).

، ن ي ن م و م ل ا م ا ة ش ئ ا ع ن ع ، ن ي روص م ل ل د ي ك ا ل ا د ي ع و ل ا و ي ه ن ل ل ا ج د ق ل و
 ا ه ي ف ة ش ب ح ل ا ب ا ه ن ي ا ر ة س ي ن ك ا ت ر ك ذ ة م ل س م ا و ، ة ب ي ب ح م ا ن ا
 ا ذ ا ك ئ ل و ا ن ا " : ل ا ق م ل س و ه ي ل ع ه ل ل ا ل ل ص ي ب ن ل ل ا ت ر ك ذ ف ، ر ي و ا ص ت
 ه ي ف ا و ر و ص و ، ا د خ س م ه ر ب ق ي ل ع ا و ن ب ، ت ا م ف ح ل ا ل ل ا ل ج ر ل ا م ه ي ف ن ا ك
 ق ف ت م) ة م ا ي ق ل ل م و ي ه ل ل ا ل د ن ع ق ل ل ا ر ا ر ش ك ئ ل و ا ف ، ر و ص ل ل ك ل ت
 (ه ي ل ع

Мусаввирлар борасида қаттиқ ваъийд ва қайтариқлар ворид бўлган.

Оиша Уммул мўминийн розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

“Умму Ҳабиба ва Умму Салама розияллоҳу анҳолар ҳабашистонда кўришган суратли черковни зикр қилдилар ва Набий соллаллоҳу алайҳи васалламга айтиб бердилар. Шунда у зот:

“Улардан солиҳ киши вафот этса, қабри устига масжид қуришар ва унга уларнинг суратларини солишар эди. Улар қиёмат куни Аллоҳ таоло ҳузурида махлуқотларнинг энг ёмонларидирлар” дедилар”.

(Муттафақун алайҳ).

عَدَسٌ وَ - عَقْرُ مَنْ نَزَرَ شَاةً أَنْ أَعْنَمَ لَلِ يَضْرَبُ نِيْمٌ وَمُؤْمِلٌ أَمْ أَسْئَاعٌ نَع
يَلَعَمَاقٌ مَلَسَ وَهَيْلَعٌ لَلِ لَلِ صِلَ لَلِ لُؤْسَرِ أَمَلَفٌ رِي وَأَصَاتِ أَيْفِ
لَلِ لُؤْسَرِ أَيْ : تَلَقَّافٌ رَهَيْهَارَكُلُّهُ وَحَوْيٌ فُتْفَرَعٌ فُؤَلُخٌ دِي مَلَفِ بَابِ لَلِ
لَقَافٌ ؟ تَبَنَدًا إِذَا مَلَسَ وَهَيْلَعٌ لَلِ لَلِ صِلَ لُؤْسَرِ يَلِ لُؤْسَرِ لَلِ لُؤْسَرِ
فُؤَلُخٌ " عَقْرُ مَنْ نَزَرَ شَاةً أَنْ أَعْنَمَ لَلِ يَضْرَبُ نِيْمٌ وَمُؤْمِلٌ أَمْ أَسْئَاعٌ نَع
لَلِ لُؤْسَرِ لَلِ لُؤْسَرِ لَقَافٌ ، أَدَسٌ وَتَوَاهَيْلَعٌ دُعَقَتِ لَكَلِ أَسْئَاعٌ شَا
مُؤَلُ لَقَافٌ رَنُوبٌ دُعَيْ مَآيَ قَلِ مَوِي رَوْصٌ لَوَدَّهَ بَاخَصَانٌ " : مَلَسَ وَهَيْلَعٌ
هُلْخَدَاتِ رَوْصٌ لَوَدَّهَ يَدَّالِ تَبَلَانٌ " : لَقَافٌ وَهُلْخَدَاتِ مَآيَ قَلِ
(هَيْلَعٌ قَفَمٌ) هَكَذَا لَمَلِ

Оиша Уммул мўминийн розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

“У (Оиша онамиз) тасвирли бир ёстиқ сотиб олдилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уни кўрганларида эшик олдида тўхтаб, ичкарига кирмадилар. У зотнинг юзларида хушламаганликларини сезиб: “Эй, Аллоҳнинг расули Аллоҳ таолога ва Унинг расули соллаллоҳу алайҳи васалламга тавба қиламан! Нима гуноҳ қилибман?” деди. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Бу ёстиқнинг сабаби нимада?” дедилар”. Мен: “Ўтиришингиз ва бош қўйишингиз учун сизга уни сотиб олдим” дедим. Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: “Бу сурат эгалари қиёмат куни азобланадилар ва уларга: “Яратган нарсаларингизни тирилтиринглар” дейилади, деб: “Сурати бор уйга фаришта кирмайди” дедилар”.

(Муттафақун алайҳ).

ذِ ، أَمْ هَنْعٌ لَلِ يَضْرَبُ سَابِعٌ نَبَا ذَنْعٌ تُنُكٌ : لَقَافٌ نَسَخَ لَلِ يَبَأُ نَبَدِي عَسْ نَع
يَدِي عَنَصٌ نَمِ يَتَشِي عَمِ أَمَّنِ أَسْنِ نِيْنِ سَابِعٌ أَبَا أَيْ : لَقَافٌ لُجْرُهُاتِ
تُعَمَسُ أَمْ أَلِ كُتْدَحُ أَلِ : سَابِعٌ نَبَا لَقَافٌ رِي وَأَصَاتِ لَوَدَّهَ عُنُصَأٌ يِيْنِ أَوْ
رَوْصٌ نَمِ " : لُؤُقِي هُتْعَمَسُ لُؤُقِي مَلَسَ وَهَيْلَعٌ لَلِ لَلِ صِلَ لَلِ لُؤْسَرِ
أَيْفِ خَفَانِ سَيْلِ وَحَوْلِ أَيْفِ خَفَانِي يَتَحُ هُبْدَعُمَ لَلِ لَلِ نِإْفِ رَوْصٌ

كَخَيَّوْ: لَأَقَفُ، هُوَ حَجٌّ وَرَفْصٌ أَوْ، عَدِيْدَةٌ وَوَبْرٌ لُجْرٌ لَهَا - رَعْدٌ وَفَاخٌ - أَبْرَفٌ، "أَدَبًا
حُورٌ هِيَ فَسَيْلٌ سَيْلٌ سَيْلٌ، رَجٌّ شَلٌّ، أَدَبٌ كَيْلٌ عَفٌّ نَصْرٌ نَأٌ أَلٌ تَيْبٌ أُنٌ
(يِرَاخٌ بَلٌ هَجْرٌ أٌ)

Саъийд ибн Абул Ҳасандан ривоят қилинади:

“Ибн Аббос ҳузуридалигимда бир киши келиб: “Эй, Абу Аббос! Мен инсонман, менинг ризқим қўлим ясаган нарсадан. Мен бу тасвирларни ясайман” деди. Шунда ибн Аббос розияллоҳу анҳу: “Мен сенга фақат Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васалламдан эшитган нарсамни айтаман. У зот: “Ким бир сурат чизса, унга руҳ пуфлагунича Аллоҳ таоло уни азоблайди. У ҳаргиз унга (руҳ) пуфлай олмайди” деяётганларини эшитдим” деди”. Ҳалиги киши қаттиқ қўрққанидан юзи сарғайиб кетди. Шунда у (ибн Аббос): “Агар бош тортсанг ҳолингга вой бўлади. Агар ясамоқчи бўлсанг бу дарахтни ва руҳи йўқ ҳар бир нарсани ясадинг лозим бўлади” деди”.

(Бухорий ривояти).

نَمَتْ نَعْمٌ مَّسْوَةٌ هِيَ لَعَلَّهَا لَيْسَ يَبْنِيهَا يَنْ " : لَأَقَفَةٌ هِيَ حُجٌّ يَبْأُنٌ
، أَبْرَفٌ لِكُلِّ أَوْ، عَمٌّ وَسُؤْمٌ أَوْ عَمٌّ شَأْوُلٌ نَعْمٌ وَ، مَدْلٌ نَمَتْ وَ، بَلٌّ كَلٌّ
(يِرَاخٌ بَلٌ هَجْرٌ أٌ) " رَوْصٌ مَلٌّ نَعْلٌ وَ، هَلٌّ كَوْمٌ وَ

Абу Жуҳайфа розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллalloҳу алайҳи васаллам итнинг баҳосидан, қоннинг баҳосидан, танага сурат солувчи ва солдирувчидан, рибо егувчи ва едиргувчидан қайтардилар. Ва расм чизувчини лаънатладилар”.

(Имом Бухорий ривоят қилган).

مَثَلٌ أَوْ، أَدَبٌ حُورٌ إِذْ عَرُوصٌ مَتَاخَلَّهَا يَلْعَقُ شِقْنُيَّ نَأٌ زَوْجِيَّ أَلٌ قَبَسٌ أَمٌ يَلْعَقُ
يَتَلُّ مَتَاوَخَلَّهَا مَادَخَتْ سَأَ زَوْجِيَّ أَلٌ كَلٌّ ذَكَوْ، يِرْتَشِمُ لَأَوْعٌ نَأَصْلٌ يَلْعَقُ
وَأَتَانٌ أَوْ يَحْرُوصُ أَمَّيَّ لَعَلَّ يَتَلُّ أَلٌ وَ، يِرَاصٌ نَأَلٌ عَمٌّ أَلٌ هُوَ نَأَبْلٌ لَأَصْلٌ أَمَّيَّ لَعَلَّ
مَارِحٌ كَلٌّ لَكْفٌ، رَوَيْطٌ

Юқорида ўтилган ҳадисларга биноан жони бор нарсаларни узукка нақш қилиш жоиз эмас. Уни гуноҳи эса, ясовчи ва сотувчига бўлади. Шунингдек, хож туширилган узукларни тақиш ҳам жоиз эмас. Чунки, у насоролар аломатидир. Ҳайвон ва қуш суратлари мавжуд узуклар ҳам шулар жумласидандир. Бас, уларнинг барчаси ҳаромдир.

Жони бор ҳайвон шаклида ясалган узуклар ҳукми

وأ،ةكمس لكش وأ،ألثم سوواط لكش ىلع وه ام متاوخلا نم دجو دقل
باب نم ف،متاخلا ىلع ريوصتلا ميريحتب انلق اذاف،ناويح لكش
أيعاد ناك ام برلو،دشأ هنأل،ألثمت لكش مي يذلا متاخلا ميريحت ىلوا
حون موقل لصح امك ليثامتل او ريواصتلا كلت ةدابع ىلإأيضفم و
مالسلا هيلع

Товус, балиқ, ҳайвон шаклидаги узуклар ҳам мавжуд. Узукка жонли
нарсани тасвирини солиш ҳаром деб турганимизда, узукларни жонли
ҳайвонларга ўхшатиб ясаш ҳаромликда қаттиқроқдир. Чунки, баъзан ўша
нарсалар Нуҳ алайҳиссалом қавмида юз бергани каби тасвир ва
ҳайкалларга ибодат қилишга олиб боради.

Таҳоратда узукни қимирлатиш

نأهبحاص دكأتى ملو،كحيتى الّاقيض ناك اذا ءوضولنا ءانثأ متاخلا كحيت بحى
هتحت ىتلا ءرشبلا ىلإلصو دق ءاملا

Узук ҳаракатланмайдиган даражада тор бўлса ёки узук эгаси узук
остидаги танага сув етишига ишонч ҳосил қилмаса, таҳорат асносида
узукни қимирлатиб қўйиши вожиб бўлади.

ىلإلصى نأ ءاملل نكمىو ام ءاون اّقىض وأ ءساو متاخلا ناك إف
هكحيت وأ هعزن مزلى الف،هتحت ىتلا ءرشبلا

Узук кенг бўлса ёки тор бўлсада узук остидаги танага сув етиши мумкин
бўлса, уни ечиш ҳам, қимирлатиш ҳам лозим бўлмайди.

مهم رماً اذهو،ءرشبلا ىلإ ءاملا لوصو عنمى لئاح لك متاخلاب قحلىو
ألثم رىكانملاك،ءاسنلا امىس ال سانلا نم رىثك هنع لفع ام بر
حولا ىلع عوضوت ىتلا تاغبصلا ضعبو

Танага сув етишига монелик қиладиган ҳар бир тўсиқ узукка ҳамл
қилинади. Бу иш муҳим бўлиб, кўпинча аксарият инсонлар, хусусан аёллар
унга бепарво бўладилар. Ниқоб ва баъзи юзга қўйиладиган бўёқлар каби.

Ғусулда узукни қимирлатиш

تاطفست تحت ام ىتح،ندبلا عىمىج معى نأ بحى لسغلا نأ مولعملا
ءاملا لصى ىتح متاخلا كحيت لسغلا ىف بحىف،لهرتملا نطبلا
هعزن بحو،هقىضل هكحيت نكمى مل إف،هتحت ام ىلإ

Маълумки, ғусулда сув барча баданга тегиши лозим ва лобуддир. Ҳатто
осилиб тушиб қолган қорин тағларига ҳам сув етказиш вожибдир. Ғусулда

узук остига сув етиши учун узукни қимирлатиб қўйиш вожибдир. Агар торлиги сабабли қимирлатиш мумкин бўлмаса, уни ечиб ташлаш вожиб бўлади.

Таяммумда узукни ечиб қўйиш

يُفكّي الو، مميتا لاء ان اء مءا اءل عزن بءي هءا اءل عءل لءا روءمء
ءرءب لءا نم مءا اءل ءءءا مءل لءل صءل ال ءءءءا بءرءل لءا نءل، هءءل ءءء
مءا اءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل

Таяммум асносида узукни ечиш вожиб эканлигига аҳли илм жумҳури иттифоқ қилган. Уни қимирлатиб қўйишни ўзи кифоя қилмайди. Чунки, турпоқ қўйиқ бўлгани боис узук остидаги танага етмай қолади. Сувни акси ўлароқ. Сув оқувчи бўлгани боис узук остига сизиб киради.

Намозда узукни ўйнаш

نءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل
ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل
ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل
ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل

Икки шаҳодатдан кейин исломнинг энг аҳамиятли рукни намоз ҳисобланади. Шундай экан, бандага намозни гўзал қилиши, унда хушуъ билан туриши лозимдир. Лекин, намозхонларни кузатсанг ажойиб нарсага дуч келасан, яъни сақолларини, кийимларини, узукларини ўйнаб турадилар. Ҳатто, бу инсон намоздами ёки бадан тарбия билан шуғилланаяптими?, деб ўйлаб қоласан.

Эҳромда узук тақиш

مءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل
ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل

Жумҳур аҳли илм, эҳромдаги киши соат, камар, кўзойнак тақиши жоиз бўлгани каби эҳромдаги ҳолатда узук тақиши жоиз бўлади деганлар.

ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل
ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل ءءءل

Моликий мазҳаби жумҳурга хилоф қилиб: “Эҳромга кирган киши эҳром ҳолатида узук тақиши жоиз эмас. Агар узукни узоқ тақиб турса, фидя лозим бўлади, деганлар (ал-Мавсуатул фиқҳия. Ж. 11. – Б. 31).

Узукнинг закоти

مَلْعَاةٌ لِّلرَّجُلِ وَكَزْلٌ هِيَ لِعَفِّ بَاصْنِ الْغَلْبِ إِذَا

Агар узук нисобга етса, унинг қийматидан закот чиқариш вожиб бўлади.

Узукни маййит билан қўшиб дафн қилиш

يَهْنَمُ لِمَالِ الْعَاضِإِ وَهَجْوِ رِيغِ فِي لِمَالِ الْعَاضِإِ تَيْمِلُ أَمَّ مَتَاخِلًا نَفْدِ
رِيغِ عَيْشِ تَيْمِلُ أَمَّ نَفْدِ الْفِ، أَلْ مَأْدِيهِشِ تَيْمِلُ أَلْ نَاكَّاءُ وَسُو، أَاهَنْع
رَمَّأَ؛ لِقِيسِ أَبَعِ نَبَانَعِ، رَتْسِي الْفِ مَتَاخِلًا أَمَّ، هَرْتْسِي نَأْلَ هَنْفَكِ
دِي دَخْلًا مُنَعِ عَزْنِي نَأْدُخًا يَلْتَقِبَ مَلَسَوَهُ يَلَعِ لَلِ الْيَلَصِ لَلِ الْوُسَرِ
(عَجَامِ نَبَاوِ دَوَادِ وَبَأْ هَجْرًا) ^أ مَوْبَايْثَوْ مَوْئَامِدِبِ أَوْنَفْدِي نَأْوِ دَوْلُجَلِّ أَوْ

Узукни маййит билан дафн қилиш молни беҳуда сарф қилиш бўлади. Молни беҳуда сарф қилиш ҳақида қайтариқлар келган. Бунда шаҳид ҳам бошқаси ҳам тенгдир. Маййит билан кафандан бошқа бирор нарса дафн қилинмайди. Чунки, кафан сатр аврат ҳисобланади. Аммо, узук сатр ҳисобланмайди.

Ибн Аббос розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Уҳудда қатл қилинганлардан темир, терилар ечиб олинишига ҳамда қонлари ва кийимлари билан дафн қилинишларига буюрдилар”.

(Абу Довуд ва ибн Можа ривояти).

Билагузук, барслет, соат ва бўйинга занжир тақиш

Аёллар учун тилло, кумушдан билагузук, браслет, соат ва бўйинга занжир ҳамад қулоқ, бурунларига сирғалар тақишлари жоиздир. Эркакларга эса, кумуш узукдан бошқа буларнинг барчаси ҳаромдир. Агарчи, улар кумушдан ясалган бўлса ҳам.

مَلَسَوَهُ يَلَعِ لَلِ الْيَلَصِ لَلِ الْوُسَرِ دَخًا؛ لِقِيسِ الْعَاضِإِ نَفْدِ الْعَاضِإِ يَلَعِ نَع
مَأْرَحِ نَادَه"؛ لِقِيسِ الْعَاضِإِ مَوْبَايْثَوْ مَوْئَامِدِبِ أَوْنَفْدِي نَأْوِ دَوْلُجَلِّ أَوْ
(يَسَائِسِ نَبَاوِ دَمَحًا هَجْرًا) "يَتَّمَأْرُو كُذَّ يَلَعِ

Али розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ўнг қўлига тиллони, чап қўлига ипакни олдилар. Сўнгра иккаласи билан икки қўлини юқорига кўтариб, “Булар умматимнинг эркакларига ҳаромдир”, дедилар”.

(Аҳмад ва Насоий ривояти).

Тилло ва кумушдан бошқа нарсадан ясалган соат тақишга уламоларимиз рухсат берганлар. Браслет, билаузук ва бўйинга тақадиган занжрлар тилло, кумушдан бошқа нарсалардан ясалса ҳам жоиз эмас деб айтганлар. Чунки, одатда бу нарсаларни аёллар зийнат учун тақадилар, аёлларга ўзини ўхшатиш ва бу нарсаларни зийнат учун тақиш шариатимизда ҳаром саналади.

عَنْ عَجَلَةَ الْجَلْبُوتِ وَالْوَسْرَةِ نَعْلًا لِقِوَعِ الْجَلْبُوتِ فِي ضَرْبِ زَيْرَةِ أَبِي بَرْزَةَ
وَأُورِ لِحْجَرِ الْعَسْبِ لِسَبَلِ أَرْمَلِ أَوْ أَرْمَلِ أَسْبَلِ سَبَلِ لِحْجَرِ الْمَسْوَ
وَعَفِمْ وَقَبَّ بَشْتِ نَمِ يَنْ أَرْبَطَلِ أَوْ دَوَادِ أَبِي بَرْزَةَ وَيَأْسَنُ لِأَوْ دَوَادِ وَبِأ
مُؤْم

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

“Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам аёлларга ўхшаб либос кийган эркакни ва эркакларга ўхшатиб либос кийган аёлни лаънатладилар”.

Абу Довуд ва Насайи ривоят қилганлар.

Абу Довуд ва Табароний қилган ривоятда:

“Ким бир қавмга тақлид қилса, у ўшалардандир”, дейилган.